

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Narocnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnistvo in ekspediceja v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon - številka 74.

Štev. 146.

V Ljubljani, v petek 1. julija 1898.

Letnik XXVI

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem pričinja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnistvo „Slovenca“.

Češkoslovanski katoliški shod.

Župan praški je porabil pri pozdravu slovenskih gostov ob Palackega slavnosti krasno narodno prislovino: Gostje v hišo, Bog v hišo! In res je vladal lep, božji mir mej Čehi, dokler so bivali slovenski gostje v Pragi, nobenega razdora mej strankami ni bilo poznati, vse je bilo jedino in mirno. Da bi bilo tako ostalo, to je bila želja vseh dobromislečih čeških rodoljubov. A drugače svoj posel umevajo »Nar. Listy«. Komaj so slovenski gostje ostavili Prago, takoj so »Nar. Listy« jeli hujskati narod za Husov spomenik ter napadati klerikalce. Kako znajo židovski »Nar. Listy« delati javno mnenje, kaže notica, katero objavljajo v prosep postavljena spomenika »mistru« Janu Husovi na staromestnem predmestju v Pragi. Pišejo namreč: Češki narod je dolgo molče gledal rovanje klerikalcev, dokler ga vendar ni minula potrpežljivost ter se je odločil za temeljit odgovor. Kakor se nam poroča, podpisujejo v Pragi in zunaj po čeških okrajih, tudi na Moravi, v Šleziji in na

Dunaju prošnjo na mestni zbor praški, v kateri izrekajo željo, naj se mestni očetje ne dajo premotiti vsled krika klerikalcev ter naj dovolijo, da se postavi Husov spomenik na predmestju staromestnem.

»Katol. Listy« temu dostavljajo svoje zaudenje, kako je mogoče, da bi bilo tako močno gibanje znano samo »Nar. Listom«, dočim drugi časniki o tem ničesar ne vedo. Na shod, ki bi se vršil v slavo Husu, bi dobili v Prago le kake protestantske pastore, katerih pri Palackega slovesnostih ni bilo videti, zastopnikov drugih slovenskih narodov bi ob tej priliki zaman pričakovali v Prago.

Tej agitaciji nasproti pa tudi katoličani češki ne drže rok križema. Češki krščanski listi objavljajo te dni poziv na vseobčni shod katolikov češkoslovanskih v kraljevi Pragi. Iz tega objavljenega poziva podamo tudi našim čitateljem nekaj stavkov:

Važna doba, v kateri živimo, zahteva, da se v varstvo našega katoliškega življenja združijo možje in žene vseh stanov in poklicev, duhovnik in lajik, plemenitaž in meščan, učenjak in rokodelec, kajti v jednosti je moč.

Pri skupnem sestanku se zjasnijo in sčistijo naši nazori. Mirno in odkrito naj tu vsak izjavi, kar ima na srcu, in na temelju naše krščanske resnice se bomo pri dobri volji vedno porazumeli in dorazumeli. Besede sv. Avguština; »V potrebnih stvareh jednost, v dvomnih svoboda, v vseh ljubezen« bodite naše geslo.

Možje pa, katerim srce res katoliško bije, bodo dorazumevši se složno delovali in postopali. Ta sloga se okrepi z resnično vdanostjo najvišji glavi krščanskih katoličanov in našim škofom, kakor tudi z jednomiselno vdanostjo našemu cesarju in kralju. Pripravnejšega mesta za take izjave ni, nego so katoliški shodi.

In ko bomo gledali dobro zvrščene čete ka-

toliških mož, ki očito priznavajo svojo vero in ki se brez pomislekov lotujejo boja za naša sveta prava, navduši ta pogled naša srca in vtrdi našo voljo, da naj se vselej in povsod dejanski vdeležujemo katoliškega gibanja.

Torej, snidimo se v materi Pragi. Dvojna slavnost, dvojni jubilej združi tam češkoslovanske katoličane: jubilej sv. Očeta in jubilej našega cesarja in kralja.

Snidimo se in s tem izvršimo delo izbornoverskega značaja, ker z njim vtrdimo svoje in svojih drugov katoliško mišljenje, zraven pa tudi domorodno delo s tem, ker se spojimo z vsemi ljudmi dobre volje k plodnemu in vspešnemu delovanju za blagor svete cerkve in našega milega češkoslovanskega naroda.

Pridite torej, češkoslovanski katoličani iz vseh dežel krone sv. Vavla, s Češkega in s prijateljske Morave in z bratskega Šleskega. Pridite tudi vi, naši češkoslovanski bratje, ki stanujete zunaj mej češke krone.

Z bratovskim pozdravom vabimo vas vse katoliške Slovane. Z nami imate jednake težave, jednake želje — torej vdeležite se naših posvetov.

S tem shodom naj se okrepi nerazločljiv pas složnega sodelovanja.

Velika in važna so vprašanja, ki jih bomo obravnavali.

Pečali se bomo s socialnim vprašanjem, ki se po vsi pravici zove najbolj pereče vprašanje naše dobe. Predmet naših posvetov bo tudi šola. Z vso vestnostjo in odkritostjo hočemo povedati, kje je tisti temelj, na katerem se mora vršiti vzgoja in omika naše mladine.

Razpravljali bomo o tem, kako gojiti vedo in umetnost, da bi Bogu in narodu ne odtujevali, marveč vodili k Bogu, ki je vir vse modrosti in lepote in bili v prosep domovini in narodu. Tisek in slovstvo deluje v naši dobi silno in mogočno na najširše ljudske sloje; tudi o tem ho-

LISTEK.

Iz Trbiža v Pontabelj.

(Popotna črtica. — Jos. Lavtižar.)

(Konec.)

Fella narašča vedno bolj in iz gorskega potoka je postala že mala reka. Od obeh strani sprejema v sebe hudournike, ki se drvé ob nevihtah v dolino ter si delajo pot, kjer ni močne ovire, razdirajo cesto in pustošijo še to mrvice rodovitne zemlje. Zgradba tukajšnje železnice je morala biti precej težavna in je stala gotovo velike svote, da se je obzidal širok prod in da so se postavile meje besnečemu navalu. Vlak je drdral ravno čez dolgi železni most, ko se bližam vasi Lužnica. Ne daleč od tu so žvepljene toplice, kamor zahaja mnogo Lahov v kopališče. Pristna slovenska župnija je Lipaljaves (Leopoldskircher), kake pol ure od Lužnic. Ohranila je svoj slovenski značaj, akoravno jo obdajajo od obeh strani nemški sosedje. Zdi se mi, da ima tudi narodnega učitelja, ker me je pozdravljala mladira z besedami: »Dober den!«

Župnišče poleg ceste je zaprto in že dalj časa nima gospodarja, ljudstvo pa ne duhovnega vodnika. Na ta način se bode potujčilo toliko lažje, ker posluša v bližnjih cerkvah besedo božjo v nemškem jeziku. Fara šteje blizo 500 duš. Okolica je nekoliko bolj široka, da se vidi precej obdelane zemlje. Vendar ni opaziti na polju družega, kakor podzemeljice (krompir) in turšica. Hiše so večinoma v jedno nadstropje in stojé v dolgih ozkih ulicah jedna poleg druge. Konec vasi greva čez most, pod katerim teče Fella, in stopava dalje proti zapadu. Ob desni stražijo navpične stene, na katerih sloni Šinovec (2001 m.), pred nama pa je odprta dolina, ki naju dovede do avstrijsko-laške meje.

Državna cesta, do sedaj ozka in nezatna, postaja širja in ravna. Na obeh straneh so jo zasadili z mladimi javori in akacijami, ki te spremljajo v ravni črti do — Pontablja. Množica hiš, katero gledaš pred seboj, dva visoka cerkvena stolpa, ki molita izmed poslopij, in velikanski avstrijski kolodvor z nadpisom »Grenzstation«, vse to ti pospešuje korake, da dosežeš čim preje namen svojega potovanja.

Sodil bi na prvi pogled, da je to jeden velik trg in vendar sta dva popolno drugačna kraja. Loči ju le most, pod katerem teče voda Pontebana, in kaka razlika! Na levem bregu je avstrijski Pontabelj z navadnimi, večinoma še z deskami kritimi hišami, na desnem pa laško mestece Pontebba s popolno drugačnim licem. Tu gledaš visoka, z opeko krita poslopja, bereš jedino laške napise na prodajalnicah, slišiš le laško govorico, zreš laški tipus na obrazih in duhaš tudi nekoliko laško nesnago.

Otroci tekajo sem ter tje v običajnih opankah, po ulicah pa vpije ribič in ponuja jegulje, katere ima naložene na vozičku. Daš mu jeden frank in dobiš jih dovolj za dvakratno kosilo. Iz zaduhlih gostilnic, katerih imaš na izbero, glase se živahni pogovori brezskrbnih Italijanov. Vino jim je razgrelo glave, da so prav dobre volje. Tudi jaz kupim s slamo povito majolkico, držečo dva litra, te furlanske tekočine. Dva franka se mi ni zdelo preveč, ker mi je dopadla pokušnja. Toda steklenice nisem mogel in tudi nisem smel skriti »financarjem«, ki stražijo na meji. Vžitninski paznik me je spremil na kolodvor, kjer sem mo

čemo govoriti, v kakšni smeri bi moral delovati tisek, da ne bi samo zabaval, marveč tudi omikoval in blažil. Konečno se hočemo pazljivo pečati s katoliško organizacijo in katoliškim združevanjem, da bi se krščanska načela v našem ljudstvu širila in vresničevala.

To so vprašanja, s katerimi se namerava naš shod baviti.

Možje katoličani! Podajmo si roke k pravi in krepki rešitvi teh vprašanj. Ne dopuščajte, da bi vas kedaj tožili vaši potomci, da ste bili brez smisla za najvažnejša vprašanja svoje dobe, da niste imeli pravega razuma za potrebe svojega ljudstva, da se niste znali združiti k plodovitemu delovanju, da niste imeli dovolj močnatosti in požrtvovalne ljubezni za blagor cerkve in države.

Svoj trud posvečujemo samo plodnemu in vspešnemu delu. Polemikam in čisto političnim vprašanjem se načelno izognemo. Nočemo rušiti, vznemirjati, razdvajati, marveč zidati, združevati, spajati v blagor svete cerkve in v prospeh naše mile domovine in češkoslovenskega naroda.

Kot je vsak zvest Čeh pripravljen s svojim življenjem in imetjem braniti prava svojega češkoslovenskega naroda in svetovaclavskega jezika: tako trdno in nevzlozno bomo stali pri veri svojih očetov v tem trdnem prepričanju, da morejo samo načela katoliške cerkve popraviti vso to zmedo in razdor naše dobe.

Naš skupni shod v Pragi bodi očitno priznavanje vere. Dokažimo, da v zemljah krone svetega Vavclava še živi ljudstvo, ki si je ohranilo katoliško mišljenje in ki ima toliko poguma, da to svoje mišljenje tudi slavnostno in očito pokaže.

Zato na svidenje v naši stolpi, kraljevi Pragi!

(Mnogo podpisov vseh stanov.)

Društva, vzlasti kmetske zadruga.

(Na Boh. Beli govoril I. G.)

(Konec.)

Ko je ud že cel delež vplačal, štejejo se mu od deleža tudi obresti, prej pa ne. — Zadruga navadno udu ne sme več dati na upanje, kakor za toliko, kolikor znaša njegov delež. — Ako je n. pr. ud v zadrugo vložil 25 gld. kot delež, mu zadruga sme samo za 25 gld. dati blaga na upanje; le v posebnem slučaju bi se mu smelo dati na upanje več kakor za 25 gld. — Vsak ud sme imeti tudi več deležev, vendar ima pri glasovanju vsak ud samo jeden glas, če ima prav več deležev v zadrugi. To je kaj modra določba, zakaj ko bi tega ne bilo, bi lahko kak premožen ud dobil zadrugo popolnoma v svojo pest.

Tudi državna postava je skrbno zavarovala zadruga proti vsem mogočim nesrečam in goljufigijam. Dne 9. aprila l. 1876 je izšla obširna postava, katera določuje, kako morajo biti zadruga urejene in zavarovane, tako da imajo udje le korist od zadruga, ne pa škodo. § 78. te postave ima n. pr. to-le previdno določbo: ako kdo izstopi iz zadruga, ostane še jedno leto zavezan, da mora z drugimi vred trpeti, ako ima društvo kako posebno veliko škodo v tistem letu. Obveznost torej ostane še jedno leto po tem, ko je kdo

ral plačati 70 kr. carine! Za spomin vtaknil sem v žep par laških smodk, ki pa niso pri tobakarjih na dobrem glasu. Ravno tako hrana, zlasti kruh, ni za naš okus. Sosedje mejaši si v tem oziru lahko prebirajo, da zamenjujejo slabo z boljšim. Zato hodijo Avstrijci radi v Pontebbo pit vino in črno kavo, laška gospoda pa zahaja v Pontabelj na kosilo in pušit avstrijske smodke.

Izmed znamenitosti omenim veliko farno cerkev v Pontebbi, zidano v zgodnji-gotički dobi (12. stoletje). Sedaj je zunaj in znotraj lično prenovljena. Obdajajo jo vrtovi, zasajeni z murbami. Konec mesteca se zasučje cesta naravnost proti jugu in vodi po ozki dolini dalje v Videm in Benetke. Železnica pa ni imela prostora v tem zatišju, zato je izpeljana visoko v gori ter je znamenita zaradi mnogih mostov in prerovov.

Toda čas je prišel za odhod. Z vlakom, ki vozi iz Pontablja ob 6. zvečer, odpeljem se nazaj na Gorenjsko. V naglem diru beži mimo mene še jedenkrat vsa okolica, katero sem dopoldne prehodil.

izstopil iz zadruga. Ko bi te določbe ne bilo, bi lahko kak nepošten ud druge oškodoval. Kakor hitro bi se videlo, da žuga zadrugi izguba, bi se kak nepošten ud dal takoj izbrisati in drugi udje bi morali toliko več škode trpeti. Imenovana postava pa tega ne dopušča, ker ostane vsak obvezan še jedno leto potem, ko je izstopil iz zadruga.

Ko bi bila zadruga res tako nesrečna, da bi prišla na boben, bi pa vendar udje sami ne imeli posebne škode. Zakaj v največji sili bi vsak ud izgubil svoj delež in še toliko araven, kolikor znaša njegov delež. Ko bi bili deleži po 25 gld., bi torej v največji sili vsak ud imel 50 gl. škode. Do tega pa v zadrugi ne bo prišlo, če le hočejo količkaj pametno gospodariti. Pomniti je, da zadruga ne vodi samo jeden, ampak vodi jih cel odbor ali načelstvo. Več očíj pa več vidi, to že pregovor pravi, in zato se v zadrugi ni tako hitro bati slabega gospodarstva, kakor pri navadnih posestnikih.

Vsaka zadruga ima tudi tako imenovano razsodišče, katero je velikega pomena. V vseh preprih, ki nastanejo med zadružniki samimi, ali pa ki nastanejo med zadružniki in načelstvom, razsoja razsodišče. In zadružniki se morajo brez ugovora udati sodbi zadružnega razsodišča ter se ne morejo nikamor pritožiti. To je jako dobro; s tem se odvrne veliko nepotrebnih tožb.

Morebiti se vam čudno zdi, zakaj se od zadružnega razsodišča ni mogoče nikamor pritožiti. Vzrok je ta-le: V zadružnih pravilih je zapisano, da se proti razsodbi zadružnega razsodišča ni mogoče nikamor pritožiti. To je v zadružnih pravilih, katera mora vsak ud podpisati, ko stopi v zadrugo. S tem, da podpiše zadružna pravila, si vsak ud sam vzame pravico do pritožbe. Zaradi tega se ne more nikamor pritožiti proti sodbi razsodišča, ker je zadružna pravila podpisal. To je kaj pametna naredba, ki obvaruje ude marsikatero pravde in mnogo stotakov ostane doma, ktere bi bili sicer znosili advokatom in uradnijam. Tudi za to je preskrbljeno, da razsodišče ne dela nikomur krivice z nepremišljeno ali nepravilno razsodbo. Zakaj v pravilih je določeno, da se sme razsodišče v zamotanih slučajih posvetovati s kakim advokatom ali skušenim pravnikom. Na tak način se ni bati, da bi razsodišče krivo sodilo, in udje se smejo zanesti na določbe razsodišča.

So pa nekateri, ki niso prijatelji kmetskih zadrug, in to so navadno krčmarji in trgovci. Krčmarji in trgovci se navadno boje zadruga in mislijo, da jih bo zadruga uničila. To pa ni res. Samo ako se v občini ustanovi zadruga, katera preskrbuje svoje ude z vsem blagom, kar ga potrebujejo, samo v tem slučaju trgovci tiste občine res ne bodo več toliko blaga spečali kakor preje.

Toda ni vselej pametno, da napravi zadruga popolno prodajalnico z vsem blagom brez razločka. Ako so v dotični občini pošteni trgovci, ki blago dajejo po pametni ceni, tedaj bolj kaže, da se jim kupčija z drobnino pusti. Vendar pa zadruga krčmarjev in trgovcev nikoli ne uniči, naj si napravi prodajalnico, kakoršno hoče.

Kajti trgovci in gostilničarji ravno tako lahko vstopijo v zadrugo, kakor kdo drug. Ravno tako lahko dobivajo iz zadruga blago za svojo prodajalnico, kakor drugi udje. Namestu da bi gostilničar in trgovec sama naročila svoje blago, naroči jima je zadruga.

Dalje je tudi to pomniti, da smejo v zadrugi samo tisti kupovati, ki so vpisani v zadrugo, ki so udje. Neudom zadruga še prodajati ne sme, torej morajo neudje svoje stvari še zmiraj le pri drugih trgovcih kupovati. In samo tisti sme poslati v zadrugo po vino, kateri je ud zadruga. Kdor ni ud zadruga, mora poslati v gostilno po pijačo, ako jo hoče imeti. Zato se trgovcem in krčmarjem nikakor ni treba bati, da bi jih zadruga uničila. Še le marsikaj jim bo koristila, ako se bodo vanjo vpisali.

Načrtal sem vam torej v površnih potezah kmetske zadruga. — Začel sem vam govoriti o društvih sploh, omenil sem vam par bolj važnih društev, naposled sem vam pa opisal društva, ki so za kmetski stan v sedanjih razmerah najvažnejša, to je kmetske zadruga. O zadrugah govoriti je lahko, zadrugo ustanoviti je težko, zadrugo prav voditi je pa še težje. Ako mislijo kje ustanoviti zadrugo, treba se je najprej vprašati: »Ali

imamo človeka, ki bo znal zadrugo prav voditi?« To je prva skrb. Vendar pa mislim, da se v vsaki občini dobi mož, ki je sposoben zato, da vodi zadrugo, saj je tudi med kmetskim ljudstvom mnogo takih, ki so za kupčijo kakor ustvarjeni.

Čim boljša je kaka stvar, tem več nasprotovanja mora premagati. Ravno tako je tudi treba marsikako nasprotovanje premagati, predno je ustanovljena zadruga. Vendar pa trdna volja in zaupanje v božjo pomoč vse premaga!

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. julija.

Manifestacija katol. Tirolcev. Brzovjav nam je že sporočil o sijajnem shodu, ki se je vršil minuli praznik v Bolzanu ob ogromni udeležbi iz vseh krajev bližnje in daljne okolice. Vrli katoliški Tirolci, deloma v krasnih narodnih nošnjah, so vztrajali na svojem mestu v kljub nalu, ki je pretil preprečiti veličastni shod, na katerem se je najslovesneje protestovalo proti brezverski »Bozener Zeitung« in odobravalo postopanje tridentskega škofa. Shod je otvoril načelnik konservativnega kluba v Bolzanu, v predsedstvo pa so bili izvoljeni posl. Zallinger, grof Wolkenstein in Bachlehner. Prvi je govoril posl. Zallinger o namenu shoda ter prebral nebroj brzovjav, ki so došle z Dunaja, Nižje Avstrijskega, Gorenjeavstrijskega, Štajerskega, Moravskega, Predarlškega in drugod. Za njim je govoril urednik »Tir. Volksblatta«, Pranger, potem profesor Heydegger in konečno baron Dipauli. Njegov govor je znamenit tudi v narodnostnem oziru. Dipauli je naglašal zvestobo Tirolcev do vere in cesarja ter nadaljeval: O nemštvu, ki pridiguje odpad od vladarske hiše, ne mara Tirolec ničesar slišati. Mi ne potrebujemo plavic, tirolski orel je naš znamenje, črno-rumena je naša barva, Tirolec Tirolec! Ne potrebujemo jih, potovalnih apostolov novopoganskega nemštva in si ne damo zapovedovati od tujcev. Zagovarjali smo vedno pavične nemške interese, in ako so v nevarnosti, vemo, kaj je naša dolžnost. Netenje narodnostnega boja v Avstriji je prestopok proti Avstriji. Avstrija ne more biti ne nemška, ne slovanska, Avstrija je Avstrija in Avstrija ostane. Živela v veri trdna, neomahljiva, cesarju zvesta tirolska dežela! — Ni nam treba omenjati, da so želi vsi govorniki, posebno pa še zadnji vsestransko pohvalo in so bile vse resolucije vsprejete z največjim navdušenjem. Tridentški škof, užaljen po skrajnem pisarenju »Boz. Zeitg.« in drugih židovskoliberalnih listih, je dobil na tem shodu častno zadoščenje.

Načrti ministerskega predsedn. grofa Thuna. Mažarski listi objavili so minuli terek precej obširno poročilo o namenih ministerskega predsednika v bližnji bodočnosti, ako se notranje, oziroma parlamentarne razmere v Avstriji ne spremenijo v najkrajšem času. Poročilo, katero smo na kratko objavili že v zadnjem listu, se mora sprejeti z največjo rezervo, kajti v njem je marsikaj, kar ni lahko verjetno. V tem poročilu govori se namreč o spremembi avstrijske ustave. Grof Thun je došel do prepričanja, da s sedanjim parlamentom niti sedaj niti pozneje ne bo mogoče vladati, in zato je sklenil, da ga razpusti še tekom tega poletja, morda v mesecu avgustu. Mesto sedanjega parlamenta hoče ustvariti novo osrednje zastopstvo, kateremu bodo pa odkazana le dela, ki se tičejo strogo celokupne monarhije, vse druge zadeve se bodo pa reševale v deželnih zborih. Osrednji parlament bo sestavljen iz samih zastopnikov deželnih zborov, peta skupina pa popolno odpravljena. O kaki uvedbi pete skupine za deželne zборе v tem poročilu ni govora. S takim osrednjim parlamentom menijo grof Thun brez posebnih ovir rešiti nagodbeno vprašanje. — Mogoče je pri nas v Avstriji res vse, vendar menimo, da si bo grof Thun resno premislil, predno se bo odločil za odpravo pete skupine, ker mu mora biti brezdvomno dobro znano, kake posledice bi navstale vsled tega v Avstriji. Najmanj bi pa seveda bili zadovoljni Slovani, ki so v raznih deželnih zastopih v manjšini in bi toraj prav nič ne mogli odločevati o svoji osodi.

Prilpave za češko-nemško spravno konferenco. Včeraj so se sešli češki zaupniki s Češke in Morave pri ministerskem predsedniku k prostemu razgovoru o pripravah in pogojih za

nameravano skupno pogajanje mej češkimi in nemškimi zastopniki. Posvetovanja se je udeležil tudi finančni minister dr. Kaizl. Razgovor se je nadaljeval tudi včeraj popoldne in danes dopoldne. Nemci seveda dosedaj še niso črhnilo o tem nobene besede in vsa prizadevanja ministra dr. Baernreitherja so ostala brezuspešna. Zaupniki »zatiranega« naroda vztrajajo vedno pri svoji prvotni zahtevi: takojšnja odprava jezikovnih naredeb. Grof Thun si sedaj ne vé drugače pomagati, kakor da igra ulogo posredovalca, ki se hoče konečno prepričati o načrtu čeških zaupnikov in ga potem raztolmačiti nemškimi zastopnikom. Kakor znano, pečal se je baron Gautsch z ravno takim poskusom. Tudi on je hotel zblížiti obe stranki, a ni se mu posrečilo. Sedaj, kakor preje so glavna ovira zblížanju jezikovne naredbe, o katerih odpravi Čehi nočejo nič vedeti. Dokler so pa razmere take, je zaman vsak trud ministerskega predsednika.

Brissonovo ministerstvo predstavilo se je včeraj francoski poslanski zbornici in ministerski predsednik razvil je političen ter gospodarski program svoje vlade. Govoril je dolgo, toda povedal je z drugimi besedami le to, kar so povedali drugi ministri pred Brissonom. O onem radikalizmu, ki se je povodom sostave novega kabineta tako opetovano naglašal, ni ne duha ne sluha; o reviziji ustave se ni zinjila nobena beseda, o progresivnem dohodninskem davku ni maral nihče govoriti, carina ostane taka kot sedaj, tako da »Temps« opravičeno trdi, da se program radikalne Brissonove vlade popolno strinja s programom njene prednice. Pa tudi Dreyfusova zadeva je bila rešena z jednim samim stavkom. Min. hoče delovati nato, da se armada in pravomočni ukrep vsestranski spoštuje, s tem je Brisson zamašil usta vsem radovednežem in stvar je bila rešena. Vse to kaže, da bo Brisson radikalen samo napram katoličanom, katerim bo skušal vzeti še ono peščico svobode, ki jo dosedaj uživajo, vse drugo pa ostane pri starem. Ni čuda tedaj, da takim frazom nihče ni ugovarjal in da je zbornica s 361 proti 230 glasovom odobrila vladno izjavo. Listi sedaj poročajo, da se bo Dreyfusova afera pretresala še v ministerskem svetu, ker vojni minister Cavaignac ni povsem zadovoljen z Brissonovimi nazori v tem oziru, in da je kaj lahko mogoče, da ministerstvo v dosedanji sestavi ne bo dolgo na krmilu. — Skoro jednako pišejo o njem ruski listi. »Novoje Wremja« pravi, da je Brissonov kabinet le potrebno zlo in njegov nastop pomeni le popolni propad sedanje zbornice.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. julija.

(Osnovni shod društva »Naša straža«.) Društvo, o katerega zasnovi so se dogovorili slovenski državni poslanci pred svojim odhodom z Dunaja, ima svoj osnovni shod dne 6. julija ob treh popoldne v prostorih mestne dvorane v Ljubljani. Društvo ima ime: »Naša straža«; v tem imenu je izražen ves namen prepotrebne novega društva. Na osnovni shod so povabljeni gospodje državni poslanci in nekaj družih zaupnikov obeh narodnih strank.

(Presvetli knez in škof) bo daroval jutri ob polu 6. uri zjutraj na Rožniku sveto mašo. Pri tej priliki bo tudi imel malo propoved. Popoldne ob 4. uri pa se odpelje na birmovanje na Gorenjsko.

(Umrli je) danes zjutraj ob 1/4. uri v tukajšnjem Leonišču po dolgi, zelo mučni bolezni č. g. Fran Gregori, župni upravitelj v Zatičini. Rojen je bil 4. julija 1850, v mašnika posvečen 26. julija 1879. Pogreb iz Leonišča bo jutri, 2. t. m., ob 3. uri popoldne do dolenskega mosta, od koder se truplo prepelje v Zatičino, kjer bo pogreb v nedeljo, 3. julija, ob polu štirih popoldne. N. p. v. m.!

(Odvetniški na Kranjskem) je po zadnjih izkazih odvetniške zbornice 32; od teh jih je 18 v Ljubljani, 14 izvan Ljubljane. Odvetniških kandidatov je 17; 14 jih je pri tukajšnjih odvetnikih.

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Č. gosp. Fr. Šalomon, župnik v Rogatcu, je imenovan dekanom rogaške dekanije. — Premeščeni so č. gg.: Jurij Šelih od Nove cerkve kot provizor k Sv. Kunigoti na Pohorju; R. Vaclavik iz

Vojnika k Novi cerkvi; A. Novak iz Majšberka v Vojnik, K. Preskar iz Vitanja v Majšberg; č. g. A. Slatinšek, župnik pri Sv. Kunigoti na Pohorju je šel v stalni pokoj.

(Odvetniški izpit) je napravil dr. Jos. Abram, odvetniški kandidat v Trstu. V kratkem odpre ondi svojo pisarno in tržaški Slovenci dobodo v njem novega izvrstnega zagovornika svojih pravic.

(Imenovanje.) V področju štajerskega finančnega ravnateljstva so imenovani davčni pristav J. Arzenšek oficijalom; L. Petek, R. Rauch, J. Šaša, A. Krisper in R. Müller so imenovani davčnimi pristavi.

(Imenovana) sta poštna oficijala v Trstu gosp. Viktor Cegnar in gosp. Josip Zupandič za višja poštna oficijala

(Premeščen) je gosp. dr. Žolgar, doslej konceptni praktikant pri glavarstvu graške okolice, v naučno ministerstvo.

(Glasbena Matica) ima svoj letošnji redni občni zbor dne 15. julija t. l. zvečer ob 8. uri v društveni dvorani z običajnim vspešnim.

(Okrajna bolniška blagajna ljubljanska) ima v nedeljo 3. t. m. ob 9. uri občni zbor v telovadnici mestne deške šole v Komenskega ulicah, na kar opozarjamo njene p. n. ude.

(Vprašanje.) Slavnost odkritja spominske plošče Koseskemu se bode vršila, kakor je objavljeno, dne 14. avgusta, to je, ravno na dan pred velikim praznikom Vnebovzvetja M. D. Zakaj se je neki za to odločil dan, ko ne bode mogoče slavnosti se udeležiti vsaj popoldne duhovščini v okolici, katera bi gotovo rada poslavlila spomin pesnikov? Upamo, da se to ni zgodilo namenoma. Ali ni mogoče tega popraviti?

(Žumberak.) Kakor znano, je deželni zbor kranjski v 14. seji dne 8. febr. 1896 vsprejel resolucijo, oziroma obnovil ono z dne 21. oktobra 1881, s katero se zahteva, da se žumberški okraj in marijindolska občina zopet združita s Kranjsko. Deželni odbor kranjski je to resolucijo prijavil deželnemu predsedstvu s prošnjo, da jo s priporočilom predloži na višje mesto. Sedaj poročajo listi, da je prišlo to vprašanje zopet v tok in se bliža koncu Avstrijska in ogerska vlada sta sestavili posebni komisiji. Hrvatska komisija je dobila nalog, naj nabere gradivo v podporo zahteve, da se Žumberak zjedini s Hrvatsko. Ko hrvatska komisija dovrši svoje delo, prično se posvetovanja obeh komisij. Kakor pa se poroča iz Budimpešte, je avstrijska vlada ogerski ponudila kompromis, da hoče Ogerski odstopiti takozvano »Morsko oko« (planinska jezera v Karpatih, na meji med Galicijo in Ogersko), ako se Žumberak združi s Kranjsko.

(Strelna je udarila) minuli ponedeljek v hišo Jan. Tomelja in v kozolec Jan. Funteka v Mengšu. Prvi ima škode 350 gl., drugi pa 15 gl. Tomelj je bil zavarovan za 700 gl.

(Kočevska vevnica.) S Kočevskega. Mislijo, mislijo, pa se motijo v svoji nemško-nacijonalni pameti. Ko te donese pot na tisto oazo, ki plaka ignorirana po nas Slovincih-Kranjcih v naši deželi, tedaj ti zaveje v lice druga sapa. Ze ondukaj na Jasovnicah pravijo, da vsak lončar, ki cijazi suho ali pečeno robo proti Hrvatski, zakašlja, bridko zakašlja, ko gre mimo kamena, kjer je vklesano: Meja vojvodstva kočevskega. In če Ribničanu suhljata Fuksa dobi nadoho, kaj bi se čudil? Zrak ki piše in diše preko Jasovnic, tisti zrak je čudno pretkan. Tam po kočevskem ozemlju se dvigajo drogi, črnožoltordeči drogi, kakor proti zagrizenega sovražnika, nevoščljivca in krvnika, ki žugajo vsakemu, po kojega žilah ne vre pristno nemško-nacijonalna kri, da ga zatro, pohodijo in pogoltnejo kot riba Jonasa, samo s tem razločkom, da ga ne dajo od sebe živega, pač pa izmozgane do zadnje mišice. Na teh prstih tevtonske Parke plapolajo takoisto barvane zastave, ki imajo sveto nalogo, da čistijo vzduh nad vojvodstvom ter požgo, pogoltnejo in v črno noč pogreznejo vse miazme, katere je zanesel nagajivi veter od tistih malovrednih Slovencev. Tako veje nad Kočevjem čista nemško-nacijonalna preršetana sapa, dišeča samo po medvedjih kocinah, posušenem želodu in svežem hrastovem listju. — Kaj čuda torej, če se prehladi Urbanu Ribničanu kobilica, da kreha in hriplje, ker ni vajena take sape? Posebno okužen je bil kraj krog in v Mozlju. Zato se je razkoračil strijc Hanžez Hanže in obesil tako vevnico na visok drog, da bo kot umetni ventilator vejala in čistila vzduh. Dasi ima

lepo hišo in dasi v njej tiči marsikak slovenski groš zapit in zajeden od Urbana in njegove kobilice, trdo prislužen pa drage volje plačan vinar Belokranjca — nič ne dé. Vevnica vejaj te miazme proč. Mi smo vendar gosposko ljudstvo; zaveden Nemeč je samo Hanže, vsi drugi oštirji, ki so pošteni Nemci in menijo, da je ta vevnica nepotrebna, vsi ti so uboga sodrga, nezalico, ki ne vedo, kaj je prava nemška sapa, ki ne vedo, kaj so pravi nemški narodni turnarji, katerih pratevtonska imena se blišče v vrsti odbornikov à la: Arko, Tomič, Drenik, Kaucky, Šešarek itd. O le vejaj, vejaj nemško-nacijonalna vevnica na onem 22 metrov visokem drogu, zasajenem 26. t. m. na pogibelj vsem Slovincem. Le vejaj! Da bi ti skoro izvejala vse Slovence iz svojega okrilja, potem bi se zaraslo tvoje polje v prazgodovinsko rušo, potem bi se pasel medved po koruzi in Kočevci bi ga lahko streljali, kakor so ga njihovi pradedje »anno dazumale«. Ležali bi na medvedovi koži in pili — Rinžo, ker bi ne bilo nikogar, da bi sadil hmelj in kupal ječmen.

(Utonil je) v torek 28. t. m. poltretje leto star sin Frana Stražišarja z Jezerja, ki je bil v oskrbi pri maternih stariših v Tomišlju. Zašel je v 100 korakov od hiše oddaljeno lško.

(Iz Logatca.) Oprostite, gosp. urednik, da se drznem ugovarjati dopisniku zadnje številke »Svobode«, kateri je priobčil dopis »Iz Dol. Logatca«. V tem dopisu popisuje dotičnež »štrajk« v Dol. Logatcu, katerega je začel še nekako brez lažij pripovedovati; ko je pa začel h koncu prihajati s svojimi neslanostmi, spustil se je iz prvotnega tira, akoravno še ni do cela končal prvo stvar, ter se začel spodtikati nad g. kapelanom, češ, da bi ta rad snedel vse logaške socijalne demokrate. Bodi g. M. odkritosrečno povedano, da bi vse njegove pristaše lahko eden sam na dva prsta seštel. Morda pa šteje dopisnik samega sebe za večkratnega socijal-demokrata, ker je bil že skoraj v vseh službah na svetu. Seveda, sedaj je pa vprašanje, ali ni njemu gospodar ugajal, ali on ni gospodarju, — morda bode zadnje pravo. Sploh naj pa oni rudečkar svoje razmere malo bolj uredi in ne se zaletavati v stvari družih, ker drugače ga kmalu njemu neprijetna stvar doleti. Za enkrat naj mu to zadostuje, ako želi, drugič kaj več. Tvarine je dovolj za njega.

Logaški kontra-rudečkarji.

(Toča) je dne 27. junija v Ločah na Štajerskem pobila polovico pridelkov; največ škode je v vinskih goricah. Isti dan je toča tolkla v Brezju, Oplotnici, Lačni gori in Zlogonu.

(Iz Št. Viške Gore.) 27. junija. Dnevi od 29. maja do 9. junija t. l. bili so nam Šentviško-gorcem zaporedno sveti dnevi. Obhajali smo namreč misijon, katerega so vodili misijonarji - lazaristi iz Ljubljane, gospodje Nežmah, Krivec in Klančnik. Ne bom opisoval izvrstnih govorov gospodov misijonarjev, omenim naj le, da kristijana, ki ima količkaj vere v Boga in je pazljivo poslušal misijonske pridige, silila je neka tajna moč k spokorjenju! In res, ob sklepu sv. misijona, na dan sv. Rešnjega Telesa, mogel se je vsakdo prepričati, kako velikansk vspeh so imele misijonske vaje. Kaj ganljivo bilo je videti zjutraj v cerkvi mnogoštevilne obhajance. Krona slovesnega sklepa pa je bila procesija z misijonskim križem. Sprevod bil je tako-le uvrščen: možje, šolska mladina, skoraj vse farne dekleta z belimi vencami na glavah in svečami v rokah, cerkveni pevci, misijonski križ, kojega je nosilo menjevaje se po šest mladeničev, mnogoštevilna duhovščina in napol sled drugo ljudstvo. Ves čas obhoda so posamezni sprevodni oddelki molili skupno in glasno sveti rožni venec. To je bil res Bogu hvalo pevajoč sprevod, v katerem si videl očiščena in spokorna srca. Tako veličastne in mnogoštevilne procesije ni še videla naša fara in gotovo nam ostane v trajnem spominu. Po končanem sprevodu imel je preč. gospod. vodja Nežmah poslavljajoč se govor, koncem katerega je prosil nam vsem božjega blagoslova — in konec je bilo svetih vaj, katerim smo bili tako veselo privajeni. Hvala gospodom misijonarjem, hvala g. župniku! Dal Bog svoj blagoslov!

(Svarilo.) V zadnjem času se pri različnih rodbinah po mestu kaj radi oglašajo mladi ljudje, ki se nazivljejo srednošolske dijake z zelo različnimi imeni, ter prosijo večjih ali manjših denarnih podpor. Če jih kdo vpraša za spričevalo, se na-

vadno izgovarjajo, da so ga položili pri ravnateljstvu kot prilogo h kaki prošnji za ustanovo ali pa za dovoljenje k zrelostnemu izpitu. Kakor se je doslej dokazalo, ti mladeniči niso dijaki, ampak navadni sleparji, pred katerimi hočemo občinstvo s tem svariti.

(Izlet k sv. Joštu), kjer bode ob 10. uri sveta maša, naredi pevski zbor iz Št. Vida pri Ljubljani v nedeljo 3. t. m.

(Mariborska gimnazija.) Za prvi razred se bodo učenci vsprejemali že 15. julija od 8. do 12. ure. Isti dan popoldne ob 2. uri bode vsprejemna skušnja. Slovenski stariši naj bi svoje sirove vpisali v slovenske vsprejemnice.

(Slovensko trobojnico) so razobesili vrli fantje ob birmi v Laškem Trgu pred cerkvijo na majniku. Župan hitro brzjavil celjskemu glavarju grofu Attems, da jo ukaže odstraniti, češ, da izziva Nemce. Grof Attems pride ob 11. uri s štirimirozi in po božji službi ukaže odstraniti zastavo. Toda slovenska zastava je le vihrala knezu in škofu v pozdrav.

(Pruska sapa) je v sredo ostro brila po mariborskih ulicah. Imeli so shod nemški telovadci štajerski in iz sosednih dežel. Večino hrulečega občinstva pa je tvorila šolska mladina, ki se javno opiči s plavicami, katere nosijo celo v šolo. Šolska mladina naj se peča s šol. knjigami, a ne z demonstracijami. In če že dotični stariši ne svare svojih »nadobudnih« otrok, naj to store učitelji, katerih dolžnost je, da pri mladini goje avstrijskega duha.

(Na mariborskem učiteljsku) so dokončani zrelostni izpiti, katere je delalo 12 Slovencev in 7 Nemcev. Pet kandidatov bode iz jednega predmeta ponavljalo izpit v jeseni.

(Zdravje v Ljubljani) od 19. do 25. junija: Novorojenih je bilo 20, mrtvorjen 1. Umrlo jih je 22, med njimi za jetiko 1, za vnetjem sopilnih organov 1, za različnimi boleznimi 20, med njimi je bilo 5 tujcev in 9 iz zavodov. — Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škarkarico 1, za vrtico 1.

(Višnjani) je v Istri čedno mestece, ki šteje 1655 duš. Občina višnjanska pa šteje z okolico 3923 duš. V tej občini je, kakor mnogokje v Istri, vladala peščica oblastnih Italijanov. Pri zadnjih volitvah pa so narodni volilci zmagali v tretjem in drugem razredu, v prvem razredu so zmagali še protivniki. V občinskem zastopu je sedaj 14 Hrvatov in 10 Lahov. Čast vrlim možem!

(Portret našega Odrešenika.) Pri optiku Steinbachu v Trstu je razstavljen prt z natančno, a pomanjšano podobo Izveličarjevo, kakor je bila ista fotografovana v Turinu od izvirnika. Portret predstavlja Izveličarja z čez život položenima rokama in obličje je prav dobro razločno, posamezne poteze je moč natančno izpoznati. Ves portret je blede siv, le sence so temnosivkaste. Ta slika privablja vsak dan polno ljudij k oknu optikovem. Res, pravečudo čudo je to!

(Koliko davka plačujejo Slovani v Avstriji?) Po uradni statistiki plačujejo v avstrijski državni polovici Slovani 261,051.000 gl. državnega davka, in sicer Čehi 156,470.000, Poljaki 44,875.000, Rusini 31,407.000, Slovenci 20.060.000, Hrvati in Srbi 8,224.000 gl.; Italijani 17.030.000, Rumuni 2,040.000 in Nemci 226,691.000. Ko pa bi se ljudsko štetje vršilo na podlagi materinskega, a ne občevalnega jezika, moglo bi se dokazati, da Nemci plačujejo okrog 200 milijonov, Italijani 17, a Slovani okrog 292 milijonov. Krvnega davka pa Slovani plačujejo še v višji meri.

(Tržaški škof v Kopru.) Mnogo rovanja od strani židolahonske sodrge Trsta in Kopra niso dosegla svojega namena: tržaško-koperski škof se je podal na svojo stolico v Kopru, da ondi vodi cerkveno slavnost sv. Nazarija, cerkvenega zavetnika koperske stolice. Vzdignil se je proti frama-zonskemu hrupu tržaških judov in slovanožrcev glas vernega ljudstva, ki je energično zahteval, da se škofu nima braniti priti v svoje cerkveno območje ali ga celo ovirati pri izvrševanju svojih cerkvenih opravil. Temu gromečemu pojavu verske zavesti istrskega ljudstva se je blamirana umaknila štafaža garibaldinskega glumišča in videti je morala, da je vera močnejša od — nevere. Seveda se tržaški judje in irredentovci niso mogli vzdržati, da ne bi prišli tudi zijala past v Koper in gledat, ako se pripeti morda kak izvenredni slučaj s škofom, kar bi dalo mastno

snov židovskim mazačem »Piccola« in »Impertinenteja«. A zgodilo se ni ničesar »hudega«. Vendar pa škofu iz zlobe in smešnosti neprijazni listi iščejo dlake v jajcu, da bi pisali kaj zaničljivega o njem ali da bi sploh pokazali svojo antipatijo. Tako se spušča lažnjivi kljukec »Piccolo« čez škofa in mu očita, da se ni poklonil nekemu oltarju, na katerem je v okvirju podoba sv. Marka, češ, ker je sv. Marka patron beneške republike, tržaški škof pak je »sovražnik Benetk«. S takimi budalostmi se znaša jud. No, »Amico« je že nekoliko bolji. On samo poroča, da pri sv. birmi v Kopru ni bilo skoro nič kmetijskih otrok, pač pa je bilo 400 meščanskih. Kdor ne ve, da bivajo v Kopru samem kmetje, ki imajo svoje kmetije daleč okoli mesta, bi mislil, da so bili ti otroci res — goli meščani. Tako pa si vsakdo zamore napraviti svojo sodbo, ne o koperskih kmetih, marveč o tržaškem — »Amico«.

(»Was wollen Sie? ...«) Piščol naslednjo črtico, nam nehote prihaja v misel povest o gospodarju, ki je ostavil svoj dom in se podal v širni svet, mej tem, ko je očetni dom ležal opustošen in pozabljen in se je naselil na njem tuj lastnik. Čez leta pa se je pravemu gospodarju stožilo po svojem rojstnem kraju, po svojem domu in napolnil se je domov. Ko prestopi prag svoje hiše in hoče vzeti v last svojo naravno posest zareži mu nasproti novi nenaravni gospodar: »Kaj hočeš tu?« In ali ni res temu tako? Ali ni slovenska zemlja — naša zemlja? slovenski dom — naš dom? Ali ni kraški svet slovenski svet in ali ne stoji mesto Trst na slovenski zemlji? Res je, nje naravni gospodar se je premalo brigal za to svojo slovensko zemljo, ni znal ceniti svoje prirojene mu posesti, zane marjal jo je in mej tem se je naselil vanjo tujec. Toda ali je zato zemlja kraška manj slovenska, ker se je naselil vanjo tujec, Nемеc in Italijan? Ne, ona je in ostane slovenska zemlja in sedaj še le jelo se je svitati v glavi pravemu gospodarju te zemlje da se je začel zavedati svoje lasti, da je začel zahtevati svoje nazaj. Toda, kaj mu zveni zdaj na uho? Tuj priseljenc mu kriči nasproti: kaj hočeš? — »was wollen Sie?« Pred nekaterimi dnevi se je to zgodilo na pošti v Trstu. Nek Slovenec — toraj domačin na slovenski tržaški zemlji je zahteval slovensko poslovanje od pošnega uradnika in ta, neznaoč ali nehote č znati slovenski, je zarežal nad njim »was wollen Sie?« Potem pa je šel klicat slugo, da mu raztolmači slovenski naslov, glaseč se na Gorico v nunske ulice. Kaj takega se nam zamore prigoditi od privandranih na naša tla germanskih in lahonskih elementov! Na naših rodnih tleh si drznejo ti prihajajoči rezati se nam v lice, kaj da tu »hočem o«, ako spregovorimo na svojih tleh v svojem jeziku! Tu mora biti že vendar konec vsej potrpežljivosti, tu mora zavreti kri slednjemu, pa ako bi imel polževu!

(Italijani — znajo.) Da bi si lahoni v Oprtlju pri občinskih volitvah v prvem razredu zagotovili večino, imenovalo je staro občinsko zastopstvo 15 častnih občanov, seveda pristnih Italijanov. Proti temu se je pritožilo polit. društvo »Edinost«. Okr glavarstvo je tudi uničilo imenovanje, ker v seji ni bilo zadostno število svetovalcev. A kaj storé lahoni? V novi seji občinski zastop, kateremu pa je že potekla doba, iznova imenuje prejšnjih 15 šinjorov častnimi člani, po vrhu pa še dva nova. Kaj ko bi hrvatske občine imenovalе kar na tisoče častnih članov?

(Peš okoli sveta.) Včeraj popoldne se je v našem vredništvu oglašil gospod Henri Dhastmont, ki je vsled neke stave na potu okolu sveta. Dne 5. oktobra 1897 je šel brez vsacega denarja iz Chicaga. Potovanje je proračunjeno na dve leti. Stava je določena na 20.000 dolarjev. Gospod Dhastmont je Francoz, govori tudi angleški in je časnikarski poročevalec. Od Chicaga je šel v Novi York, prepeljal se čez morje v Antwerpen, šel je skozi Bruselj, Kolin, Berlin, Prago, Dunaj itd. Mej potjo si mora prositi podpore. Nenavadni potnik se je tudi zavezal, da nosi seboj tri poljske miši, katere mora žive prinesiti nazaj. Ako jih ne prinese, zgubi od stave za vsako 1000 dolarjev. Jedno miš mu je baje mačka požrla v Antwerpen. Dhastmont ima pri sebi knjigo, v kateri mu oblastva potrjujejo prihod. Sedaj biva v hotelu »pri Slonu« v Ljubljani in se priporoča občinstvu.

(Ameriški top.) Nemški časopis »Neue Ideen« poroča, da mesto Novi Jork v Ameriki dobode v kratkem top, ki bode za dolgo časa največji top tega sveta. Ta top je dolg 496 čevljev in dva palca. Tehta 126.000 kilogr. ter zadene še na 16 angleških milj daljave. Kroglja leti s hitrostjo 2000 čevljev v sekundi. V 42¹/₂ sekundah preleti daljavo omenjenih 16 milj. Kroglja, katero se nabaše v ta top, tehta 2350 funtov, toraj toliko, kakor recimo 16 normalno težkih možakov. Velika je tako, da bi zamogel v njej odraščeni človek prosto gibati se. Jeden sam strel iz tega topa pa bi stal okroglih 3000 gl. V eni minuti se zamoreta oddati dva strela. Ako bi streljali s tem topom le eno samo uro, stal bi tak »špas« ameriško vlado okroglih 72.000 gl. — in to v svrhu moritve človeškega rodu svota, o kateri bi se živel že nekaj družin eno celo leto. In ta top so si napravili Amerikanci iz strahu pred Španjoi, katere bi jedna sama kroglja iz tega topa morala pregnati za vselej iz luke novojorske.

Društva.

(Kmetška posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani), zaključek 30. junija 1898. Aktiva: Gotovina 4908 gl. 19 kr. Naloženi denarji 275.396 gl. 37 kr. Posojila 468.064 gl. Prehodni znesek 21 gl. 56 kr. Inventar 463 gl. 72 kr. Zaostale obresti 5989 gl. 59 kr. Pasiva: Vplačani deleži 11.324 gl. Rezervni zaklad 19.116 gl. 86 kr. Hranilne vloge 713.987 gl. 10 kr. Naprej plačane obresti 2050 gl. 10 kr. Neizplačana dividenda 54 gl. Upravno premoženje 754.843 gl. 43 kr. Denarni promet: 1,413.754 gl. 38 kr.

(Vabilo k letnemu zboru) podružnice sv. Cirila in Metoda za Bled in okolico, ki bo v nedeljo, dne 3. julija t. l. ob 4. uri v gostilni pri I. Peternelu.

Narodno gospodarstvo.

O povzdigi živinoreje na Dolenjskem.

Glede plemena, ki bi bilo najbolj pripravno za zboljšanje goveje živine po Dolenjskem, smo še zmeraj različnega mnenja, dasi je skrajni čas, zediniti se tudi v tej zadevi. Še zmeraj se na Dolenjsko vpeljujejo raznovrstna plemena, kakor murbodensko (pomursko), muricodolsko, pincgavsko, simodolsko i. dr. Po drugih krajih ravna jo veliko pametnejše, in veselje je opazovati, kako na Gorenjskem in po drugih deželah zboljšujejo domačo živino le z najpripravnejšimi plemeni. Posebno lepo napreduje živinoreja n. pr. na Nižje-Avstrijskem tudi zaradi tega, ker skrbé v posebnih živinarskih zavodih in živinarskih postajah za to, da priredijo doma potrebno število plemenih bikov.

Tudi pri nas na Dolenjskem napeti bo treba vse sile, da se naprej in naprej zboljšuje domače plemo. V ta namen je treba pred vsem, da delamo po jednotnem načrtu, ne pa vsak po svoji glavi, in da imamo v čisljih napredek živinoreje po celi Dolenjski, da zboljšujemo tedaj našo živino povsod z enakim plemenom, ne pa s tako raznovrstnimi, kakor se to žalibog sedaj godi. Na ta način ne pridemo nikdar do cilja.

To poudarjala je kmetijska podružnica novomeška l. 1895. Zato je takrat priredila shod dolenjskih kmetijskih podružnic. Na tem shodu so se izrekli vsi udeležniki zato, da se zboljšuje tudi zanaprej dolenjska živina z enobarvnimi plemeni, zlasti z murbodenskim plemenom, in da se skuša zanaprej prirediti tudi doma potrebne bike za plemo, ker se dobi prav lepa živina tudi že po naših krajih.

V zadnjem času jela se je pa vsa stvar zopet obračati. Namesto enobarvne živine vpeljuje se pincgavsko plemo, ker je to — kakor pravijo — najboljša živina za celo Kranjsko.

Ali je ta pasma za zboljšanje dolenjske živine zares bolj pripravna kako murbodensko in temu podobna plemena, to vprašanje je tako važno, da ga je treba — dobro preudariti, sicer si lahko oškodimo vspehe, katere smo dosegli z dosedanjim ravnanjem.

Ker mi je na tem ležeče, da dolenjska živinoreja v enomer lepo napreduje, poskusiti hočem tudi jaz nekoliko pojasniti važno to vprašanje.

Kar se tiče pincgavskega plemena, je ono med plemeni, katera je vpoštavati za zboljšanje pokrajinske naše živine po Kranjskem, gotovo najboljše. O tem nihče ne dvomi. Ono je pred vsem izvrstno za mleko, prav dobro za delo in za pitanje. Razun tega je tudi raščno. Daleč na okrog

nimamo tako mlečnega in raščnega plemena kakor je to, in Gorenjci so lahko veseli, da ga redijo.

Zaradi izvrstnih lastnosti tega plemena pa nikakor se ne sledi, da je ono tudi najbolj pripravno za Dolenjce. Odlične lastnosti pingavske pasme izpremene in povzgube se ravno tako lahko, kakor pri vsakem drugem plemenu, če pride v kraje, ki mu ne prija. In na to je treba tudi v tem slučaju misliti. Med Gorenjsko in Dolenjsko je namreč precejšen razloček, kar se tiče pogojev, ki so potrebni za dobro vspevanje tega plemena. Gorenjska ima dosti dobrih pašnikov in travnikov. Po gorenjskih hlevih se živina zaradi tega že od nekdanj bolj krmi, kar je treba, da ostane to pleme mlečno. Na Dolenjskem so razmere bolj neugodne. Ne rečem, da ne bi pingavska živina v hlevih dobrih gospodarjev tudi na Dolenjskem uspevala. Ona utegne celo v posameznih okrajih lepo napredovati, v okrajih namreč, kjer pridelujejo več krme in boljše krmo, tako npr. v okrajih ležečih med Savo in Krko. V »Suhi krajini« pa in pa na dolenjskih kraških tleh, tedaj v pokrajini ležeči med Krko in Kulpo, tam pa pač nimamo in ne bomo imeli ugodnih pogojev za to živino, kajti po teh krajih manjka krme in vode. Borni pašniki in suhe košenice dajejo po teh krajih premalo krme za pingavsko živino, travnikov pa po nekod sploh ni. V takih razmerah tudi pingavska živina ne more biti posebno mlečna niti raščna. Dokazov za to nam ne manjka, saj se je to pleme tudi že poskušalo po teh krajih. Sem in tja so že redili to pleme, a je zopet opustili. Tudi iz hlevov, kjer se sedaj redi v večjem številu to živino, ne sliši se nič posebnega, dasi so v teh hlevih za pingavsko živino razmere gotovo ugodnejše kakor v hlevih naših malih posestnikov. Za izgled naj navajam le poskušnje, katere so delali s pingavsko pasmo na Belokranjskem, namreč krog Metlike in Krupe, kjer se to pleme tudi ni tako sponeslo, kakor se je pričakovalo. Naj omenjam pri tej priliki tudi to, da sem imel še le pred kratkim priliko, poizvedovati o vrednosti pingavskega plemena na neki hrvaški grajščini ležeči blizu kranjske meje. Tjekaj se je vpeljalo to pleme s posredovanjem hrvaške kmetijske družbe Priznati moram, da tudi tukaj nisem slišal nič posebnega o tem plemenu. Reklo se mi je, da je živina silno ješčja, da dosti več krme potrebuje, kakor domača živina, da pa za to ni nič boljše za mleko kakor domača živina. Iz mlekarskega zapisnika sem se o tem sam prepričal. Pingavski pasmi ne prijajo tamkajšne razmere, kakor se kaže, namreč tamkajšna paša ni tista krma, ki jo dobiva v hlevu. Zaradi tega tudi ne daje takega užitka, kakor doma in po planinskih krajih. In ker ni pričakovati, da bi se razmere na Hrvatskem v tem oziru dasti izboljšale, je vprašanje, kako dolgo se bo ta živina na Hrvatskem držala, in ali se bo tamkaj kedaj udomačila ali ne. V neugodnih razmerah zgubi pingavska živina ne le svojo izvrstno mlečnost, ampak tudi svojo raščnost, saj je ta zmeraj le naravna posledica intenzivnega krmljenja, zlasti v dobi mladosti. (Konec sledi.)

Darovi.

I. Izkaz daril za Prešernov spomenik: Ludovik Kaplja, c. kr. orož. postaje vodja v Toplicah, 2 gld. 50 kr.; g. Pavlina Pajkova na Dunaju, 5 gld.; Fran Kalister, veleposestnik v Trstu, 200 gld.; Ivan Hribar, župan v Ljubljani, 50 gld.; Josip Lenče, veletržec in obč. svetnik v Ljubljani, 50 gld.; Fran Naval-Pogačnik, kr. pruski operni pevec v Berlinu, 10 gld.; dr. Matija Murko, docent na c. kr. vseučilišču na Dunaju, 10 gld.; Ivan Steklasa, kr. prof. v Zagrebu, 10 gld.; Anton Aškerc, pesnik in pisatelj v Celju, 5 gld.; dr. Janko Vilfan, odv. v Radovljici, 5 gld.; ob slavnosti začetkom del za vrhniško železnico se je nabralo 33 gld. 40 kr.; Ivan Resman, načelnik postaje v Zalogu, 50 gld.; Ivan Stupica, učitelj v Dražgošah, 3 gld.; dr. R. Pipuš, odvetnik v Mariboru, nabral v veseli družbi slovenskih narodnjakov v Mariboru 10 gld. 67 kr.; Fran Bukovec, župnik v Trvizu, 5 gld.; Miroslav Vičič v Postojni pošlje nabrane prispevke, 60 gl. 30 kr.; Emilij Guttman, upravni tajnik v Gorici, 5 gld.; nabranih med vrhmi Notranjci: g. Zofija Sabečeva 5 gld.; gđc. Zofija Valenčičeva 5 gld.; ga. I. Ličanova 2 gld.; rodbina Vičič-Žurzova 1 gld. 50 kr.; Ivan Brinšek 2 gld.; Josip Meden 1 gld.; Drag. Žitnik 1 gld.; skupaj: 17 gld. 50

kr.; Josip Stritar, c. kr. prof. na Dunaju 10 gl.; vsega skupaj: 532 gld. 37 kr. — V Ljubljani, dne 12. junija 1898. — Dr. Josip Staré blagajnik.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 1. julija. Cesar je danes v daljši avdijenciji vsprejel ministra grofa Thuna.

Dunaj, 1. julija. Grof Thun, ki se je včeraj dogovarjal z mladočeškimi zaupniki, bo sedaj najprej pozval na Dunaj zaupnike liberalnega nemškega veleposestva. To ima v nedeljo svoj zaupni shod v Pragi, na katerem se odloči postopanje liberalnih veleposestnikov v tem vprašanju.

Gradeo, 1. julija. Mestne občinske volitve so določene za 13., 27. septembra in 5. oktobra. Vse nemške stranke so sestavile skupen odbor, ki bo deloval na to, da se vsi dosedanji mestni odborniki zopet izvolijo, izključeni so pa krščanski socialisti.

Levov, 1. julija. Levovski mestni svet je soglasno vsprejel predlog, s katerim se zahvaljuje češkemu narodu za sijajen sprejem ob Palackega slavnostih v Pragi.

Petrograd, 1. julija. Na ukaz carjev se vladarske petdesetletnice na Dunaju udeležo odposlanstvi 25. dragonskega in jednega polka telesne straže, katera nosita ime avstrijskega cesarja.

Madrid, 1. julija. Zdravje nadvojvodinje Elizabete se je zboljšalo.

Pariz, 1. julija. Ministerski svet je sklenil, da se uvede s 1. julijem nespremenjena carina na žito.

Vojska mej Spanijo in Ameriko.

Obe sovražni sili na Kubi se resno pripravljata na odločilno veliko bitko. Španjske in ameriške čete se vedno bolj približavajo konečnemu cilju Santiago de Cuba, kjer se vname po dosedanjih načrtih vroč boj. Z orožjem sta obe sili dobro preskrbljeni, drugače pa je z živžem, katerega Amerikancem, posebno pa vstašem zelo primanjkuje. Le za tri ali pet dnij so ameriški vojaki še preskrbljeni z življenjskimi potrebščinami in ako jim v tem času ne dojde pomoč, pridruži se rumeni mrzlici še huda lakota. Pota so zelo slaba in dovoz je v nekatere kraje, posebno v sedanjem deževnem času skoro nemogoč. Morda jih pa Španjci rešijo preteče nevarnosti s tem, da se preje spopadejo z njimi, kakor so pa prvotno nameravali.

Berlin, 1. julija. Španska vlada je vprašala generale na Kubi in na Filipinih za njih mnenje glede sklepanja miru. Odgovoril je do sedaj samo general Blanco s Kube, rekoč, da je proti sklepanju miru sedaj, ko španjska armada na Kubi niti prilike ni imela meriti se s sovražnikom v večji bitki. Tak mir bi bil sramoten za Spanijo.

Madrid, 1. julija. Poroča se, da se je bila v bližini Santiago de Cuba velika bitka, ki se je za Špance ugodno končala. Uradno se ta vest še ne potrjuje.

Koverta s firmo

vizitnice in
trgovske račune
priporočila

Katol. tiskarna
v Ljubljani.

Stanarinske knjižice
za stranke
z uradno potrjenimi
določbami hišnega
reda v slovenskem in
nemškem jeziku, z
razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne
doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v
Katol. Tiskarni
v Ljubljani.

Madrid, 1. julija. Vladni listi trdijo, da je admiral Camara srečno preplul sueški prekop.

New-York, 30. junija. Brzojavno se poroča iz Kingstona, da je prejel španjski konzul poročilo iz Santiago, v katerem se trdi, da so Španjci razdejali ameriško križarko „Brooklyn“ ter ubili admirala Schleyja in 24 mož. — Nadalje se poroča, da so Španjci z nova zaprli vhod v zaliv Santiago in se toraj ameriška armada ne more podati po morju proti mestu.

Washington, 1. julija. V uradnih krogih se dvomi nad resničnostjo poročila iz Kingstona o nesreči na ladiji „Brooklyn“.

Juragua, 1. julija. Glavni tabor Lawtonov se nahaja pet milj vzhodno od Santiago. Španjci so ostavili El Gamey v bližini Santiago. General Shafter je sklenil premestiti svoj glavni tabor.

Svila za nevestine obleke 65 kr.

do gld. 14.65 meter — istotako črna, bela in barvena
Hennebergova svila od 45 kr. do gld. 14.65 meter —
v najmodernejših tkaninah, barvah in vzorcih.

Na zasebnike poštnine in carine prosto na dom. —
Vzorci obratno. — Dvojni pisnični porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg

(c. in kr. dvorni zalagatelj) v Curthu. 56 5 6

Švica: 29. junija.

28. junija. Jurij Jeglič, delavec, 52 let, Karolinska zemlja 7, neophtasma.

29. junija. Neža Tavželj, posestnika hči, 17 let, Florijanske ulice 33, jetika.

V hiralnici:

29. junija. Valentin Jerman, rudar, 48 let, jetika.

Tujci.

29. junija.

Pri **Slova**: Weber iz Karlova. — Allina, Sandmann z Dunaja. — Pollak, Weizmann iz Budimpešte. — Schwarz iz Oberleutensdorfa. — Höfferer iz Brna. — Heide iz Gorice. — Demberger iz Trziča. — Tomšič iz Trsta. — Adamovič iz Pulja. — Tasch, Bellinghausen, Buss iz Gradca. — Lux iz Verocze.

Pri **Maliču**: Eger iz Gradca. — Moos iz Stuttgarta. — Wuthe, Michl, Handl, Kairinger, Dorer z Dunaja. — Buchwald iz Berlina. — Zimpermann iz Pernhof-a. — Jax iz Linca. — Stempihar iz Kranja.

Pri **Bavarskem dvoru**: Hirtenfellner, Mitschan Hofer, iz Gradca.

Pri **Lloytu**: Stiglitz z Dunaja. — Valentin iz Laškega Trga. — Mittel z Reke. — Ruder iz Gracarjevega Turna.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

čas	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah
30	9 zvečer	739.4	17.9	sl. sever	del. oblac.	
1	7. zjutraj	740.8	15.2	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	739.3	24.0	sr. jug	poloblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 19.2° za 0.1° nad normalom.

Poletno stanovanje!

V Selu na Breznici, 10 minut od postaje Žirovnica, blizu Bleda na Gorenjskem, je oddati

več novo mebliranih sôb.

Ondi se tudi vedno dobé gorka in mrzla jedila, pristno dolenjsko in istrijsko vino ter Koslerjevo pivo. — Gospodom turistom in izletnikom priporočam sôbe za prenočišče.

425 6-4

Egidij Jeglič, posestnik.

457 1-1

Tužnim srcem javljam v imenu župljanov, sorodnikov in svojem imenu, da je visokočastiti gospod

Franc Gregori,

župnijski upravitelj v Zatičini,

danes zjutraj ob polu štirih po dolgotrajni, zelo mučni bolezni, večkrat previden s sv. zakramenti za umirajočce, vdan v voljo božjo, v 48. letu starosti izdihnil blago dušo svojo.

Pogreb pojde v soboto, dne 2. julija t. l., ob 3. uri popoldne iz Leonišča v Ljubljani do dolenjskega mosta, odkoder se bodo odpeljali zemeljski ostanki blagega pokojnika v Zatičino.

Črne sv. maše brale se bodo v župnijski cerkvi v Zatičini in v raznih drugih cerkvah.

Nepozabnega pokojnika priporočam župljanom, duhovnim tovarišem in prijateljem v pobožno molitev in prijazen spomin.

V Zatičini, dne 1. julija 1898.

Ivan Mihelčič,
kapelan.

DOM IN SVET

Vsebina 13. zvezka 1898:

Dr. Gregor Jožef Plohel. (Slika iz prejšnjega stoletja. — Sp. B. Flegerič) Družina socialistova. (Spisal Ivo Trošt.) [Dalje.] Pri ulnjaku. VII, VIII. (Zložil F. S. Finžgar.) Iz našega kota. (Povest. — Napisal Podgoričan.) [Dalje.] Fra Angelico. (Spisal prof. dr. Anton Medved.) [Dalje.] Književnost: Slovenska književnost. Slovanska knjižnica. Sn. 73 do 74. Pole s podobami za šolo in dom. — Na platnicah: Pogovori. — Slike: Dr. Gregor Jožef Plohel. Venčanje Marije. (V galeriji degli Uffizi v Florenci) (Slikal Fra Angelico.) Škocijanska jama pri Divači. (Fot. Al. Beer.) — Cerkev S. Maria sopra Minerva v Rimu. Palazzo Pitti v Florenciji. Angel s trobento. (Slikal Fra Angelico.) — Na platnicah: Kommodore Dewey. Maksim Gomez: Admiral Montop.

IVAN KREGAR

izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

v Ljubljani. Poljanska cesta 8. poleg Alojzijevišča

priporoča se prečast. duhovščini, cerkvenim predstojništvom in dobrotnikom in najtanjše izdelovanje

monštranc, ciborijev, ke-
lihov, tabernakljev,
svečnikov, lestencev,
križev *ua* 764 37

iz najboljših kovine po poljubnem slogu in po nizki ceni.

Za spomlad in stavbeno dobo!

Vse kar treba pri kmetijstvu, popravljanju in zidanju hiš.

Orala, brane, lopate, motike, krampe, vile, vsakovrstne žage in pile, lonci (železolitni in ploščevinasti), nagrobni križi, različna mizarska, tesarska, kovaška, ključarska in usnjarska orodja.

Štedilniki, peči, kovano in valano železo, vsakovrstno kuhinjsko orodje, kovanja za okna, vrata in cele hiše. Železniške šine za oboke, cement, štorje za stropne.

Zaradi opustitve trgovine

oblastno dovoljena

popolna razprodaja

vsakovrstne železnine po tovarniških cenah.

Najlepša prilika g. trgovcem in sl. konsumnim društvom si vsakovrstno železnino najceneje naročiti. 293 59

And. Druškovič

Mestni trg št. 9./10.

Dratence in drat, vsakovrstne tehtnice, ploščevina vsakovrstna, kakor: mesingasta, pokfanasta, bakrena, cinkasta in pocinkana, bela in črna. Trombe za vodo in gnojnico. Svetilke in kovanja za kočije. Vsakovrstne ključalnice, mesingaste kljuge, pante in zapahe. Ledene omare in pipe za pivo. Kroglice in koglice za kegljanje itd. itd. itd.

Novi sladkor

v tabletah (Sacharin) v tabletah

Štev. 9 (po 2000 tablet na 1 Ko) 17.50
1 kos = 9 deka sladkorja gld.

Štev. 5 (po 2000 tablet na 1 Ko) 23.—
1 kos = 15 deka sladkorja gld.

prodaja, dokler zadošča zaloga, trdka

T. HOLLA, Praga-Žižkov

Husova trida č. 57. 439 5-4 Telefón št. 2049.

Alojzij Večaj

izdelovalec pečij iz glinastih snovij

v Ljubljani, Opekarska cesta 61

preje Igriške ulice 15 26

priporoča lepo svojo zalogo

raznovrstnih pečij

od najpreprostejših do najfinejših, raznobarvne: rujave, zelene, bele, pri naročilih pa tudi drugačne barve. V zalogi ima tudi kahljice za štedilnike, sploh razne glinaste izdelke.

Za svoje delo jamči teto dnij. Cene so najnižje.

Čast mi je naznaniti, da sem odprl dne 30. junija 1898 tukaj

na **Dvorskem trgu št. 3**

pod trdko

454 3-2

L. Schwentner

novou urejeno knjigarno in trgovino z muzikalijami, umetninami, papirjem, pisalnim in risalnim orodjem.

Moja bogata in ukusno urejena zaloga — katero bodem popolnjeval vedno z najmodernejšimi proizvodi — ponuja mi ugodno priliko, da bodem mogel ustrezati vsakovrstnim zahtevam.

Vsaki nalog izvršil bodem najhitreje in z vso skrbljivostjo; posebno pa si hočem prizadevati, da si ohranim pridobljeno zaupanje s strogo pravilnim in poštenim postopanjem.

V Ljubljani, dne 30. junija 1898.

L. Schwentner.

Dunajska borza.

Dne 1. julija.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 40 "
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 30 "
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100 " 75 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 15 "
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	98 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	907 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	359 " — "
London vista	119 " 95 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 80 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 52 "
Italijanski bankovci	44 " 35 "
C. kr. cekini	5 " 63 "

Dne 30. junija.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	— gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 " 25 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 50 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 " 75 "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " 75 "
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	110 " — "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 25 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 60 "
Priporitetne obveznice državne železnice	221 " — "
južne železnice 3%	182 " 10 "
južne železnice 5%	127 " — "
dolenjskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	201 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	— " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	— " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	27 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	85 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 " — "
Ljubljanske srečke	22 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3510 " — "
Akcije tržškega Lloyda, 500 gld.	428 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	77 " 40 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	110 " — "
Montanska družba avstr. plan.	162 " 50 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	172 " 50 "
Papirnih rubljev 100	126 " 75 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izzrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.